

ქონების უზრუნველყოფის კომპანია
აუდიტი

Mirza & Co
საქართველო

უ.ა.ს. "მირზა და კოვანი"

- ქონების უზრუნველყოფა
- აუდიტი
- გიგანტური კონსულტაციები
- გიგანტური უზრუნველყოფა
- საპუბლიკო მომსახურება
- გიგანტური რეკონსტრუქცია
- ადვოკატი (599 97 20 86)

☎ **26 00 83 (ოფისი) (+995) 574 94 74 94**

ქ. ოზურგეთი, 9 აპრილის ქ. № 20

ანსამბლ „გურიას“ რეკონსტრუქციის ტურნი რუსეთის ფედერაციაში

ალიონი. ოზურგეთელები, – და არა მხოლოდ ოზურგეთელები, – ქ. ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერიის ჯუშბერ დუნდუას სახელობის ქართული ხალხური ცეკვების სახელმწიფო ანსამბლ „გურიას“ (დირექტორი ნათია დუნდუა) წარმატებით, საბედნიეროდ, განებივრებულები ვართ. ამ ბოლოს კი რუსეთის ფედერაციაში, სულ ქართული როკით განფენილი ერთ-თვიანი გასტროლით, ანსამბლმა კიდევ ერთი გაუხუნარი ფურცლით შეავსო თავისი რეპერტუარი ისტორიით.

საგასტროლო ტურნე დაგეგმა და სრული ფინანსური უზრუნველყოფა გასწია კომპანიამ „ასკანელი ძმები“, კომპანიის პრეზიდენტის, ბატონი გოჩა ჩხაიძის ინიციატივით.

კრასნოდარი, სოჭი, ბალაკოვო, უფა, სტერლიტამაკი, ორენბურგი, ორსკი, ულიანოვსკი, პეტროზავოდსკი, სანკ-პეტერბურგი, ნიჟნი-ნოვგოროდი – ეს ის ქალაქებია, სადაც სრული ანშლაგით მიმდინარეობდა „გურიას“ კონცერტები. ინტერესი იმდენად დიდი აღმოჩნდა, რომ, 14 კონცერტის გამართვის მიუხედავად, ბევრმა ვერ შეძლო, დამტკბარიყო ოზურ-

▶▶▶ **გვ-2**

სახალხო დამცველი

უბველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!

გაზეთი გამოდის 1931 წლის 5 იანვრიდან

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი.
ყოველკვირეული გამოცემა. №16 (10106), 20 აპრილი, 2015 წ. ფასი 50 თეთრი.

ფელს ოზურგეთში 5 105 ჰექტარი მიწის ფართობი დამუშავდება

ალიონი. წელს ოზურგეთში 5 105 ჰექტარი მიწის ფართობი დამუშავდება ამის შესახებ „ალიონის“ კორესპონდენტს საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ოზურგეთის საკონსულტაციო ცენტრის მთავარი სპეციალისტი **ოზარ ჩხარტიშვილი** ესაუბრა.

– „მიმდინარე წელს ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის დაბებში და სოფლებში გათვალისწინებულია დაიხსნას სავარაუდოდ 5 105 ჰექტარი მიწის ფართობი. მთლიანად ჩვენი სახნავ-სათესი შეადგენს 5 739 ჰექტარს. მცირე მიწიან ფერმერთა ხელშეწყობის სახელმწიფო პროგრამით გათვალისწინებულია 4 150 ჰექტარის დამუშავება, კერძოდ დახვნა. ფერმერებმა უკვე მიიღეს 11 226 ჰექტარის ბარათი რაც იმას ნიშნავს რომ აღნიშნული ოჯახები, ფიზიკური და იურიდიული პირები ამ ბარათებს გამოიყენებენ ნიადაგის დამუშავებისათვის. გარდა აღნიშნულისა მცირე

მიწიან ფერმერებს მიღებულ აგრო ბარათზე დაერიცხებათ ქულები რომლითაც შეძლებენ მინერალური სასუქის, შხამქიმიკატებისა და სათესლე მასალის შეძენას.

დღეისათვის ოზურგეთში მუშაობს, პროგრამაში ჩართულია 16 კონტრაქტორი მექანიზატორი, ინდემწარმე მყავს მხედველობაში, შპს მექანიზატორი. რომელთა განკარგულებაშიც 80 ერთეული სახნავი ტექნიკაა. თუ კლიმატურმა პირობებმა ხელი არ შეგვიშალა აღნიშნული ტექნიკა სრულიად საკმარისია იმისათვის რომ ხვნათესვის პროცესი ჩვენს მუნიციპალიტეტში აგროვადებში და ხარისხიანად ჩატარდეს.

– **წინა გუბერნატორის პერიოდში აქტიურად განხილვებოდა მელიორაციის საკითხი. რა მდგომარეობაა დღეს ამ კუთხით?**

– ვიცით, რომ წინა წლებში შესრულდა გარკვეული სამუშაო. ამასთან ისიც ცნობილია, რომ შესრულებული სამუშაოები ხარვეზებით ხასიათდება. საჭიროა ამ ხარვეზების გამოსწორება. მიმდინარე წელს ოზურგეთის მუნიციპალიტეტში დაგეგმილია ჯერ-ჯერობით მხოლოდ 80 000 ლარის სამუშაოები. მიმდინარე წელი მაქვს მხედველობაში.

სახალხო დამცველი ოზურგეთში

ალიონი. გასულ პარასკევს საქართველოს სახალხო დამცველი უჩა ნანუაშვილი ოზურგეთის დემოკრატიული ჩართულობის ცენტრში საჯარო სამსახურების, აიპების, არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლები ესწრებოდნენ. ჩვენ ამ შეხვედრის შესახებ მოგვიანებით, შემთხვევით გავიგეთ.

სახალხო დამცველს შეკრებილი საზოგადოებიდან აინტერესებდა რა ხდება ქალაქსა და სოფლებში, სხვადასხვა სფეროებში არსებული სიტუაციები.

ისიც გავიგეთ, რომ სახალხო დამცველი მომავალი წლიდან ოზურგეთში მათი წარმომადგენლობის გახსნას გეგმავენ.

– „ჩვენი ინფორმაციით, ამ ეტაპზე მიმდინარეობს შესწავლა იმ კონკრეტული ინფორმაციების და რეკომენდაციების, რომელიც არის ასახული ჩვენს საპარლამენტო ანგარიშში. იმედი მაქვს ჩვენი ანგარიშის განხილვა მაისიდან დაიწყება. შესაბამისად ჩვენ მზად ვართ ყველა უწყებასთან გავიაროთ ის პრობლემები და იმ პრობლემებზე გვექონდეს საუბარი, რომელიც ანგარიშში არის ასახული.“ – აღნიშნა სახალხო დამცველმა მის მიერ გაკეთებულ 900-გვერდიანი ანგარიშის შესახებ შეხვედრაზე.

დაბა ნასაკირალის საჯარო

რო სკოლის დირექტორი სპარტაკ გოგიტიძე, მას შემდეგ ავიწროებს სკოლის სამეურვეო საბჭოს წევრს ამირან შავაძეს, რაც მან სკოლის დირექტორის არჩევნებზე მას ხმა არ მისცა. ამირან შავაძის შვილები ნინო (VII კლასი), ნათია (VI კლასი), ნანა (V კლასი), თამაზი (I კლასი) 23 მარტის შემდეგ სკოლაში არ დადიან. უნდა აღინიშნოს, რომ ეს ბავშვები მაღალი აკადემიური მოსწრებით გამოირჩევიან და მოსწავლეობა შემოწმდებით ოლიმპიადებზე მაღალ შედეგებს აღწევენ.

ამირან შავაძემ განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს გენერალურ ინსპექციას მიმართა. იგი უყურადღებობაში ოზურგეთში შესაბამის სტრუქტურებს,

მათ შორის სოციალურ სამსახურსაც ადანაშაულებს. სახალხო დამცველის წარმომადგენლებს დაბა ნარუჯაში 17 წლის არასრულწლოვან გოგონას მიმართ განხორციელებულ ოჯახურ ძალადობაზეც ეცნობა. ამჟამად ოზურგეთის პოლიციის მიერ ოჯახის დედის მიმართ შემაკავებული ორდერია გამოცემული.

უჩა ნანუაშვილი, გურიის სამხარეო ადმინისტრაციაში, გუბერნატორის მოვალეობის შემსრულებელ, ქეთევან მოისწრაფეშვილს, ქ. ოზურგეთის მერს, ბეგლარ სიორიძეს, ასევე ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილეებს: არჩილ ყაზაიშვილსა და გიორგი ლურჯუმიანიძეს შეხვდა.

შეხვედრაზე, სახალხო

დამცველი ყველა იმ პრობლემურ საკითხებს შეეხო, რომელიც ოზურგეთში, როგორც ქალაქში, ასევე სოფლად – ინფრასტრუქტურისა და სოციალური კუთხით დგას. ბაღები, სკოლები, მრავალბინიანი სახლები, წყმად ოზურგეთის პოლიციის მიერ ოჯახის დედის მიმართ შემაკავებული ორდერია გამოცემული.

ეს არასრული ჩამონათვალია იმ თემებისა, რომელზეც შეხვედრაზე ისაუბრეს. საკითხები დაისვა ასევე, ადგილობრივი ხელისუფლების მხრიდანაც.

აღნიშნულ შეხვედრამდე სახალხო დამცველი, ლანჩხუთისა და ოზურგეთის მოსახლეობას შეხვდა. უჩა ნანუაშვილმა, მხარეში არსებული პრობლემები უშუალოდ საზოგადოებისგან მოისმინა.

გაზეთი „ალიონი“ სარეკლამო მომსახურების ტარიფები

- მე-2 მთლიანი გვერდის (648 კვ.სმ) ღირებულება 120 ლარია;
- მე-3-7 (თითოეული 810 კვ. სმ) მთლიანი გვერდებისა - 150-150 ლარი;
- 1-ლი, ფერადი გვერდი მთლიანად (810 კვ. სმ) არ იყიდება, ნახევარი გვერდის (405 კვ. მ) ღირებულება 300 ლარია;
- ბოლო, მე-8, ფერადი გვერდი მთლიანად 300 ლარი ღირს;
- შიდა შავთეთრ გვერდებზე ფერადი ბეჭდვის შემთხვევაში გვერდის საფასური 50 ლარით იზრდება.
- პოლიტიკური რეკლამის ღირებულება ორმაგია;
- მილოცვა ფერად გვერდზე 32,40 კვ. მ-ზე, სურათით - 15 ლარი;
- სამელოვიარო განცხადება - სიტყვა 20 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
- გახსენება, ნეკროლოგი - სიტყვა 15 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
- ახალი წლიდან ალიონის ფორმატი გაორმაგდა და 8 გვერდი გახდა. გამოდის ორშაბათობით
- საჯალო ფასი: 50 თეთრი, ხელმოწერა:
- ერთი თვით - 2 ლარი, სამი თვით - 6 ლარი, 6 თვით -12 ლარი, ერთი წლით - 24 ლარი.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალების შინაარსი შეიძლება არ ემთხვეოდეს რედაქციის თვალსაზრისს. ავტორები თვითონ არიან პასუხისმგებელი ინფორმაციის სიზუსტეზე. რედაქციაში აუდიონაწერები ინახება ორი კვირის განმავლობაში, ამ ვადის გასვლის შემდეგ პრეტენზიები აღარ მიიღება. რედაქცია ავტორებისაგან არ მიიღებს სამ ხელნაწერ გვერდზე მეტ მასალას. გამოქვეყნებული მასალების გადაბეჭდვა აკრძალულია რედაქციიდან ნებართვის გაცემის გარეშე.

სარეკლამო მომსახურება

რედაქტორი
ნუგზარ ასათიანი
nugzarasatiani@rambler.ru
558 499100

საინფორმაციო სამსახურის
ხელმძღვანელი:
თემურ მარშანიშვილი
tem52@mail.ru
599 373515

კომპიუტერული უზრუნველყოფა
გიორგი გოგოლაძე
gia_77@mail.ru
551 576060

რედაქციის მისამართი: ქ. ოზურგეთი, გაბრიელ ეპისკოპოსის ქ. №3
ტელ: 558 499 100 გაზეთი რეგისტრირებულია ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში 18. 11. 2004 №44/4-311
გაზეთი იბეჭდება გამომცემლობა „მერიდიანში“
მის: თბილისი, ვ. ბაგრატიონის ქ. №77

დაინყეთ ყოველი
ოქმშაბათი აციონზე

«ალიონით»

ნატანებში თეა წულუკიანი იმყოფებოდა

ალიონი. გასულ პარასკევს სოფ. ნატანებში საქართველოს იუსტიციის მინისტრი თეა წულუკიანი იმყოფებოდა. მან „სოფლის სახლის“ სარემონტო სამუშაოები მოინახულა. მინისტრმა ნატანებში მცირე დრო დაჰყო.

წულუკიანის სტუმრობის შესახებ ადგილობრივი მედია ინფორმირებული არ იყო.

ანსამბლ „გურიას“ რეონანსული ტურნე რუსეთის ფედერაციაში

გეთელი მოცეკვავეების მიერ შესრულებული ეროვნული ცეკვებით. იმის გამო, რომ ტურნე დაგეგმილი იყო და კონცერტები გაწყვილილი, ვერ მოხერხდა დამატებითი კონცერტების გამართვა.

ანსამბლის ყოფილი ხელმძღვანელის, ქალაქ ოზურგეთის მერის მოადგილის, ბატონი კობა დუნდუას თქმით, რომელიც „გურიას“ თან ახლდა რუსეთის ფედერაციაში, ტურნე მიზნად ისახავდა ანსამბლის რეკლამირებას:

„ეს ტურნე მიზნად ისახავდა ანსამბლის რეკლამირებას, რაც შედგა კიდევ. სოჭსა და სანკტ-პეტერბურგში მოწვეული იყვნენ მაღალი დონის საპროდიუსერო კომპანიები, რომლებმაც ანსამბლთან თანამშრომლობისა და გასტროლების დაგეგმვის სურვილი გამოთქვეს. საზაფხულოდ იგეგმება ტურნე გერმანიაში, პოლანდისა და საფრანგეთში, შემოდგომით - კარელიის რესპუბლიკაში. ყველაზე მეტად მაინც ზამთრის მოლოდინში ვართ, როცა საგასტროლოდ გავგეგმავთ კანადასა და აშშ-ში“.

ხსენებული ქალაქების მედიასაშუალებებში ანსამბლ „გურიას“ კონცერტები კულტურული ცხოვრების ყველაზე აქტიურად თემატ იქცა. სოჭში, კონცერტის დამთავრების შემდეგ, სცენაზე ავიდა ქართული დიასპორის თავმჯდომარე, რომელმაც განაცხადა, რომ კომუნიკაციისა და მეგობრული ურთიერთობის აღდგენა, უპირველესად, უნდა მოხდეს კულტურისა და სპორტის მეშვეობით.

ორსკში, კონცერტის დამთავრების შემდეგ ანსამბლს ორი ხატი გადასცა დეკანოზმა სერგი ბარანოვმა, თან იქადაგა ქართულ-

რუსულ ურთიერთობებთან დაკავშირებით.

როგორც კობა დუნდუამ თქვა, გასტროლები დასამახსოვრებელი იყო სიუპრიზებითაც: „ორსკში, კონცერტის მიმდინარეობისას, სცენაზე მოულოდნელად აიჭრა უცნობი ქალბატონი და ჩვენს მეგარმონებს თაიგული აჩუქა, ჩემი კოლეგები არიანო, დააკრევიანა და იმღერა მათთან ერთად. ორენბურგში, კონცერტის დაწყებამდე სპეციალურად მოიყვანეს ბავშვი, რომელმაც, ჩვენს საპატივცემულოდ, შესანიშნავად შეასრულა ნინო ქათამაძის მიერ ინტერპრეტირებული „სულიკო“. სანკ-პეტერბურგში გამართულ კონცერტზე კი, სიტყვა ითხოვა იქ მოღვაწე ქორეოგრაფმა დავით ბულიამ, წარმოშობით აფხაზმა: „ამ ანსამბლმა შეძლო ეთქვა, როგორ უნდა გვიყვარდეს ერთმანეთი. ეს მე არ მიკვირს, რადგან ვიცი, ვისი შექმნილიცა ეს ანსამბლი. ბედნიერი კაცი ვარ, რომ მქონდა შესაძლებლობა, ბატონ ჯუმბერ დუნდუასთან ერთად მეცეკვა, ბედნიერი ვარ იმითაც, რომ ახლა აქ მისი შვილის გვერდით ვდგავარ. დღევანდელი აპლოდემენტები მოწმობს რომ დიდი ანსამბლია „გურია“, დარწმუნებული ვარ, კიდევ უფრო დიდი იქნება იგი ახლო მომავალში“, - გულში ჩამიკრა მამაჩემის კოლეგამ და მეგობარმა“.

ვულოცავთ „ანსამბლ „გურიას“ ამ უდიდეს წარმატებას და ვიმედოვნებთ, რომ ევროპულ და ამერიკულ ტურნეებში გამგზავრებამდე, ის მშობლიურ ქალაქშიც გამართავს კონცერტებს და თავისი მაღალი ხელოვნებით დაატკბობს ადგილობრივ მაცურებელს.

ვულოცავთ „ანსამბლ „გურიას“ ამ უდიდეს წარმატებას და ვიმედოვნებთ, რომ ევროპულ და ამერიკულ ტურნეებში გამგზავრებამდე, ის მშობლიურ ქალაქშიც გამართავს კონცერტებს და თავისი მაღალი ხელოვნებით დაატკბობს ადგილობრივ მაცურებელს.

მთერ თათარაიქე ნორი ფოლკლორისტებს გააქტიურებისაჲე მოუწოდებს

ალიონი. გასულ ხუთშაბათს საქართველოს ფოლკლორის სახელმწიფო ცენტრის ოზურგეთის რეგიონულ წარმომადგენლობაში ქართული ფოლკლორის მიზნებსა და ამოცანებზე ლექცია წაიკითხა საქართველოს ფოლკლორის ცენტრის ხალხური ზეპირსიტყვიერების მიმართულების მთავარმა სპეციალისტმა, პოეტმა **ეთერ თათარაიქემ**, ხოლო მუსიკალურ მიმართულებებზე მუსიკოლოგმა **ნანა ვალიშვილმა**.

იქ შეკრებული საზოგადოება

არ დაკმაყოფილდა მარტო ლექციით და ეთერ თათარაიქეს ლექსების კითხვის რეჟიმში მოუწია გამოსვლა და ოზურგეთის რეგიონულ წარმომადგენლობასთან შექმნილი ხალხური სიმღერების შესწავლელი სკოლის აღსაზრდელს ნოდარ ღონაძესაც მოუხმინა.

რეგიონული წარმომადგენლობის ხელმძღვანელმა ავთანდილ სურგულაძემ აღნიშნა, რომ მსგავსი შეხვედრები მოვალშიც არის გათვალისწინებული.

„გენდერული საუბრები“

ალიონი. 16 აპრილს ოზურგეთის გენდერის მედია ცენტრში გაიმართა „გენდერული საუბრები“ რომელშიც მონაწილეობას იღებდნენ არასამთავრობო და სამთავრობო ორგანიზაციების, მედიის წარმომადგენლები, ადგილობრივი ლიდერი ქალები..

ლონისძეებმა გაიმართა პროექტის „ერთად გენდერული თანასწორობისთვის“ ფარგლებში, რომელსაც ახორციელებს „ურუნალისტა ქსელი გენდერული თანასწორობისთვის“ „საარჩევნო სისტემების განვითარების, რეფორმებისა და სწავლების ცენტრის“ მხარდაჭერით.

ლონისძეებმა გაიმართა პროექტის „ერთად გენდერული თანასწორობისთვის“ ფარგლებში, რომელსაც ახორციელებს „ურუნალისტა ქსელი გენდერული თანასწორობისთვის“ „საარჩევნო სისტემების განვითარების, რეფორმებისა და სწავლების ცენტრის“ მხარდაჭერით.

„ქართული მარტო ენაა?“

ალიონი. 15 აპრილს ქალაქ ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერიის განათლების, კულტურისა და გენდერული თანასწორობის სამსახურის მიერ ორგანიზებული კონკურსის „ქართული მარტო ენაა?“ გამარჯვებულები დაჯილდოვდნენ. კონკურსში მონაწილეობას ქალაქ ოზურგეთის სკოლების მოსწავლეები იღებდნენ. საბოლოოდ, 17 მონაწილიდან ყოირი სამი საპრიზო ადგილისა და ნომინაციაში „ყველაზე ორიგინალური ნაშრომი“ მფლობელები გამოავლინა. გამარჯვებული მოსწავლეები ქალაქის მერმა, ბეგი სიორიძემ, მერის მოადგილე, კობა დუნდუამ, ქალაქის საკრებულოს განათლების, კულტურის კომისიის თავმჯდომარე, ნინო ტაბატაძემ და საგანმანათლებლო რესურს-ცენტრის ხელმძღვანელმა, ლელა იმედაშვილმა საუკრებო და სივრცეებით დაჯილდოვეს. ქალაქის შვიდე სკოლას კი ბიბლიოთეკისთვის წიგნები გადაეცათ.

ქვეყნის ძლიან ნიჭიერი თაობა ეზრდება. სასიამოვნოა, რომ ქალაქის მერია და სკოლები ერთმანეთთან მჭიდროდ თანამშრომლობენ. მოუხდევად იმისა, რომ სკოლები განათლების სამინისტროს ექვემდებარებან, ამით პასუხისმგებლობას არ ვიხსნით. პირიქით, ქალაქის მერიის თანადგომა სკოლას აუცილებლად ესაჭიროება“ - აღნიშნა ბეგი სიორიძემ.

- I ადგილი - თეა დედანაშვილი - III საჯარო სკოლა;
- II ადგილი - მარიამ კილაბერია - წმინდა ნინოს სახელობის საპრველო სკოლა
- III ადგილი - ანუკი ტუმსიანი - III საჯარო სკოლა
- ნომინაცია „ყველაზე ორიგინალური ნაშრომი“
- ერეკლე ვახრაძე - II საჯარო სკოლა
- ცისია დოლიძე - II საჯარო სკოლა

დავით ბაკურაიქე ბაქოში გაიმარჯვა

15-16 აპრილს აზერბაიჯანის დედაქალაქ ბაქოში ჩატარდა საერთაშორისო ტურნირი ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში ჭაბუკთა შორის. 63 კგ. წონით კატეგორიაში ჩემპიონი გახდა ქ. ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სასპორტო სკოლის აღსაზრდელი დავით ბაკურაიქე (მწვრთნელები ზურაბ და ირაკლი ზურაბიანიები).

მეცნიერება-მედიცინის სიბრძნე

თუ გაბყიდეს, „მაგნეტო საფარეო, უნ როსლა ავტოდეზი?“

კაცობრიობის ისტორიაში უთვალავია სახელმწიფოთა შორის სისხლიანი ომები, მიწების მიტაცება, დაპყრობა საკუთარი ტერიტორიების გაფართოების მიზნით. საუკუნეთა მანძილზე ამ ცეცხლოვან გარემოცვაში მყოფმა პატარა საქართველომ ყველაფერს გაუძლო, ყველაფერი გადაიტანა და დღესაც არსებობს. მაშინ, როცა უდიდესი სახელმწიფოები გადაშენდნენ, ადარ არსებობენ, საქართველო და ქართველი ერი არსებობს, ერი, რომელიც მუდამ თავდაცვით ომებში იყო, ომობდა, შრომობდა, იღვწოდა, ამტკიცებდა და დავითობა გმირული ისტორია. ამავე დროს, უდიდესი თვითმოყოფადი კულტურა შექმნა. ძველბერძენთა და რომაელთა კარგი წარმოდგენა საქართველოს შესახებ ადასტურებს მის სიდიადეს, რომელიც მთებში ცოცხლობს. საქართველოს კაცობრიობის ისტორიაში ყოველთვის შექმნიდა თავისი წვლილი და დღესაც შეაქვს ის მტკიცე ნებისა და რწმენის, სიამაღესი, მაღალი სულიერებისა და სიყვარულის, ტრადიციის მქონე და ჭირთა მიმენი, შემომქმენი და ღირსების მატარებელი ერია. მე ასეთი ქართველი და საქართველო მიყვარს და არა ისეთი, წინა ხელისუფლებას რომ სურდა და ცდილობდა ერის გადგვარებას, ანგრედა და აპარტახებდა ყოველგვარ ეროვნულს, დანგრევის პირას მიიყვანა ივანე ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტი, საქართველოს ეროვნული მეცნიერებათა აკადემია, მთელი რიგი ინსტიტუტები, საამაყო თეატრი და კინოხელოვნება, სახელგანთქანი ქართული სპორტი და საერთოდ რასაც კი ეროვნული ერქვა. მათმა ყაღბლმა დემოკრატიამ უამრავი ადამიანის სიცოცხლე შეიწირა. მათი საბოლოო სახე ციხის კედლებმა გამოამყვანა და წარმოაჩინა, ნაციონალურმა ხელისუფლებამ ქუთაისში მემორიალი ააგო, სიმბოლური საფანე იმ ვაჟკაცებისა, რომლებმაც სამშობლოსათვის სისხლი გაიღეს. ამ ამავე საქართველო ხალხის გულსწრებობა და პროტესტი გამოიწვია, მთელი კვირის მანძილზე უცხოური არსებები ამ განდღობაზე გადმოსცემდნენ. მაგრამ ამ დიდ ბოროტებას, რომელიც წინა ხელისუფლებამ ჩაიდინა, არავინ იხსენებს და დღეები მათქმ პარლამენტში კურიოზულ თემებზე საუბარს. როცა ერთი კვირა საუბრობენ მოსმენის გასაღებზე, თუ ვის უნდა ებაროს, მივხვდი, რომ პარლამენტი ამაზე არ იმსჯელებს. ამიტომ გადაწყვიტე, საზოგადოებას ვუთხრა, რომ მემორიალის აგებობა იყო სახელმწიფოებრივი დანაშაული, ამ მემორიალის

აგებობის ფინანსს და სულსწრაფობამ შეიწირა ორი უღანაშულო ადამიანი, ძველის აგებობის თაობაზე დღევანდელ პარლამენტს სიტყვა არ დასცდენია, ეს ქმედება დღემდე არ შეუფასებია, მაშინ, როდესაც, მსოფლიო იგი შეაფასა, როგორც განდღობული ფაქტი.

სამარცხენია, როცა გაუგონარ დანაშაულს პარლამენტი დანაშაულად არ თვლის. დარწმუნებული ვარ, რომ შეფასებულო და თავისი სახელი დარჩეოდა ამ სახელმწიფოს წინაშე ჩადენილ დანაშაულს, ვიღაც თავხელი ინვესტორი ვერ გაბედავდა უბედურსი კულტურის ძეგლის - საყდრისის აგებობას და არც უყვარდებოდ დატოვებდნენ „ობიექტის“ გერანიდან გაუთავებელ განცხადებებს, რომ ქართული კულტურის ნიშნები იხრებოდა, რის პასუხადაც მხოლოდ ღუმელი იყო. ყველაფერი ეს მოწმობს ქართული კულტურისადმი სახელმწიფოს ზერელე დამოკიდებულებას, როცა საზოგადოება კულტურის მნიშვნელობის ცოდნას ხელისუფლების-აგან ვერ გრძობს, ეს უკვე ტრაგედიაა.

სამარცხენია ის, რომ დღეს უმრავლესობაში მყოფმა დეპუტატებმა, ოპოზიციაში ყოფნის დროს

„ცვრიან ბალახზე თუ ფხეში ვიშვებოდა არ ბავიარამ, რაა მაგნეტო? ზინაპარტაბან ვაჟიდა ყველა, სხვა ხალხის ისმის ამ შრიამული.“

ომში დაცემულ მებრძოლთა სხეულები ბრძოლის ველიდან გამოტანილი არ იყო. ამ საქციელმა მსოფლიო გააკვირა, ჩვენ ეს არ გაგვიკვირებია, რადგან იმ დროს ქარაფშუტობას სახლვარი არ ჰქონდა, ჩვენ გვიკვირს დღევანდელი საქმიანობა, როცა უცხოეთში საქართველოს პარლამენტის დელეგაცია ტენილ ექსპრეზიდენტთან ერთად იჯდა და არავის აღმოაჩნდა იმის ნება და ღირსება, რომ ეთქვა: ჩვენი ქვეყანა ამ ადამიანს ეხება, როგორც დანაშაულს, უხერხულად ვგრძობთ თავს და დეტრევიან დარბაზი. ძალიან საწყენია, იქსადაც უფრო კულტურა და ღირსება უნდა წარმოჩინდეს, წესისამებრ, იქცე დემილს ავგობინებენ. წინა ხელისუფლებამ საქართველოში სახლვრები გახსნა, რამაც საქართველო დიდი საფრთხის წინაშე დააყენა, თბილისში დავით აღმაშენებლის პროსპექტზე უცერად გაჩნდა ყველაფერი თურქული. ამ მხრე ბათუმი მძიმე მდგომარეობაში აღმოჩნდა. კახეთში ინოვაციები გამოჩნდნენ, თბილისში მთელი ერთი უბანი ჩინელებმა „დაიპყრეს“ და ასე შემდეგ. გაიყვანა მიწები, აი, ეს ყველა დანაშაულია შირის ყველაზე დიდ მზაკერულ ბოროტებად მიმანია; ხოლო ვინც ამ საქმეს დღესაც მხარს უჭერს და ცდილობს ამ მიწების გასხვისებას, პირდაპირ ვამბობ, მან აბსოლუტურად არ იცის საქართველოს ისტორია, ქართველი ერის არსებობის არსი. ეს ისეთივე ქარაფშუტული გადაწყვეტილებაა, როგორც იყო რვა ავგისტოს დამარცხებული ომის გამარჯვებულად გამოცხადება. უდიდესი ტერიტორიების მქონე სახელმწიფოები, რომელსაც თვალუწვდენელი ტრამალები ახლავს, ერთ გოჯა მიწას არ ასხვისებენ, ჩვენ რატომ ვიწყებთ მიწის ყიდვა-გაყიდვას და გასხვისებას, იქნებ ვერ მიტაცე-

იმ ასეთი ქართველი და საქართველო მიყვარს და არა ისეთი, ზინა ხელისუფლებას რომ სურდა და ცდილობდა ერის გადგვარებას, ანგრევა და აპარტახებდა ყოველგვარ ეროვნულს, დანგრევის პირას მიიყვანა ივანე ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტი, საქართველოს ეროვნული მეცნიერებათა აკადემია, მთელი რიგი ინსტიტუტები, საამაყო თეატრი და კინოხელოვნება, სახელგანთქანი ქართული სპორტი და საერთოდ რასაც კი ეროვნული ერქვა. მათმა ყაღბლმა დემოკრატიამ უამრავი ადამიანის სიცოცხლე შეიწირა. მათი საბოლოო სახე ციხის კედლებმა გამოამყვანა და წარმოაჩინა, ნაციონალურმა ხელისუფლებამ ქუთაისში მემორიალი ააგო, სიმბოლური საფანე იმ ვაჟკაცებისა, რომლებმაც სამშობლოსათვის სისხლი გაიღეს. ამ ამავე საქართველო ხალხის გულსწრებობა და პროტესტი გამოიწვია, მთელი კვირის მანძილზე უცხოური არსებები ამ განდღობაზე გადმოსცემდნენ. მაგრამ ამ დიდ ბოროტებას, რომელიც წინა ხელისუფლებამ ჩაიდინა, არავინ იხსენებს და დღეები მათქმ პარლამენტში კურიოზულ თემებზე საუბარს. როცა ერთი კვირა საუბრობენ მოსმენის გასაღებზე, თუ ვის უნდა ებაროს, მივხვდი, რომ პარლამენტი ამაზე არ იმსჯელებს. ამიტომ გადაწყვიტე, საზოგადოებას ვუთხრა, რომ მემორიალის აგებობა იყო სახელმწიფოებრივი დანაშაული, ამ მემორიალის

ნაციონალთა ხელისუფლებას დანაშაულს ხელისუფლებად რომ აცხადებდნენ, ახლა, ასე მგონია, მთი ნაკვალევზე სვლა ავგობინეს და დაემუნენ დამარტობი. არ ხედავენ ან ვერ ხედავენ, როგორ იცვლის სახეს ჩვენი ქალაქები და სოფლები, არ ხედავენ თუ ვერ ხედავენ, როგორ აღზვდა ადამიანთა ყველაზე მდაბი გრძობები: „მასვი, მაჭაბე, მაღხინე“, „რასაც შესჭამ, ის შეგრება“. მომრავლდნენ ადამიანები, რომელთათვისაც უცხო სამშობლოს სიყვარული; ყველაფერი ეს უკულტურაში შვა. არაფრის ცოდნა, არა მორალი, არა კულტურა, იყო წაგებული ომის გამარჯვებულად გამოცხადება და ტამფანდურზე ზეიმი, ამ დროს

ბული მიწების დაბრუნებაზე გვეფიქრა, ნახევარი საქართველო გასხვისებულია და რაც დარჩა, იმსაც ვასხვისებთ?! ამ მზაკერულად შემოვლულ კანონპროექტს რომ აშლა მინებთ, იქნებ არ ღირს მავზე ფიქრი, სანამ საკუთარ მიწებს არ დავიბრუნებთ. ამ პატარა ქვეყანაში, საქართველოში, სადაც არ უნდა დაარტყა ბარის წვერი, ჩაჩქანი, ჯავჭავის პერანგის ნაგლევი ან დაფანგული ხმლის ვადა ამოვარდება. საქართველოში ყოველ ბორცვზე საყდრები და ეკლესიები დგას, ტაძრები და ციხე-კოშკები, რომლებიც მოფენილია საქართველოს ტერიტორია, მსოფლიო მნიშვნელობის არქიტექტურული ძეგლებია, რომ-

ლებიც მყარად დგანან საუკუნეთა მანძილზე ქართულ მიწაზე და მოგვითხრობენ ამ მიწის ისტორიას.

მე არ მესმის, ქვეყანამ რატომ უნდა გაასხვისოს საკუთარი ისტორია, როგორ უნდა უარყოს ქართულ ნიადაგზე შობილი გენიალური პოეზია, დამწერლობა და საგალობლები, რომლებიც ქართულ მიწას უმღერავენ. მიწას, რომელმაც სუთასი ვიში ვაზი ახარა; ქართველი კაცისათვის მიწის ბელტები რაღაც ფიზიკური მასა არ არის, იგი გაიფიქვულია დედა სამშობლოსათვის, დედამიწა, დედასამშობლო. ქართველ კაცს გმირულ ისტორიასთან უწყვეტობამ განუტკიცა დედასამშობლოს უზომო სიყვარული; გენიალურ გალაქტიონთან ლექსში „ნანა“ დედა უმღერის ჩვილს:

„რომ დაიცავს დანაშენი ჩვენი მიწა და ნაშენი, ომში არის მამაშენი, ნანა-ნანა.“

ამ პატარა ტაქაში ყველაფერია ნათქვამი, რა სიღრმეებიდან მოდის მიწისადმი დამოკიდებულება, ნათლად ჩანს. ქართველი ემიგრანტები უცხოეთში უბის ვიბეში ატარებდნენ ერთ მუჯა ქართულ მიწას და ეს იყო ნუგეში მშობლიურ მხარესთან სიახლოვისა.

აკაკის გენიალურ ლექსში „განთიადი“ ისმის მტონის ვედრება:

„დედაშვილობას, ბერს არ ვთხოვ, შენს მიწას მიმბარეო, ცა ფორუხ, ხმელეთ ზურმუხტო, ჩემო სამშობლო მხარეო...“

ღვთიური ძალა შესწევს ამ ორი სიტყვით თქმულ სამშობლოს სიდიადეს და მშობლიურ მიწას, რომლის გასხვისებაც საუბარაც კი ტანში მზარავს. მტის თქმა ზედმეტი იქნება, ეს შესხენაც საკმარისია პარლამენტში მყოფი ჭეშმარიტი მოქალაქეებისათვის, რომლებსთვისაც ყველაფერი აქ ნათქვამი უცხო არაა და არც ახალია. როცა პარლამენტში გაიკურა დღის შეურაცხყოფლმა სიტყვამ, ამან სამშენი რეაქცია გამოიწვია, გასივით, მთელი პარლამენტი – უმრავლესობა თუ უმცირესობა ფეხზე დადგა იმდომ, რომ დედა შეურაცხვეს. ამიტომ მჯერა მე ამისა, რომ ამ მზაკერულ არაეროვნულ კანონპროექტს, რომელიც დედასამშობლოს მიწების გასხვისებას ეხება, პარლამენტში მყოფი ჭეშმარიტი მოქალაქეები ვეროვნად შეაფასებენ. და თუ ეს ასე არ მოხდა, მაშინ უტყუარი იმედია ხალხი და ახალგაზრდობა, ახალგაზრდობა, რომელმაც როცა ქართულ ენას საფრთხე შეექმნა და სახელმწიფო ენად ქართულ ენას კრძალავდნენ, გადაარჩინა იგი; როცა გარეჯის მადამოებში საბჭოთა ჯარის პოლიგონები არსებობდა, გარეჯი დანგრევისაგან ახალგაზრდობამ გადაარჩინა, პოლიგონი გაუქმებინა; მაშინ, როდესაც ციხის კედლები იხილა, ახალგაზრდობა ქუჩაში გამოვიდა და ამ შეუჩერებელმა ძალამ თავისი სათქმელი და გასაკეთებელი ბრწყინვალე შექმლი; ამიტომ მჯერა, როცა ქართულ მიწებს გასხვისების საშროება ემეჭრება, ახალგაზრდობა ამ მზაკერულ პროექტს წინ აღუდგება და ქართული სისხლით გაუქვითილ მიწას დაიცავს.

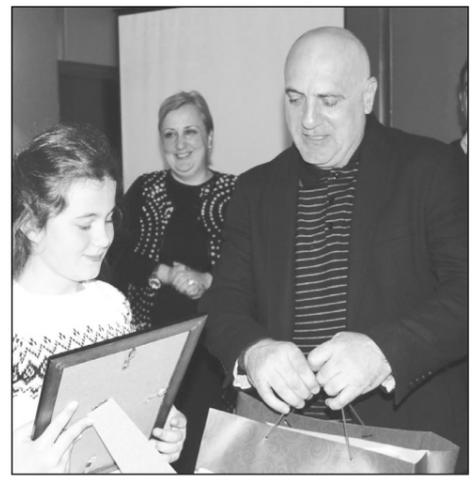
„მშობლიური ჩემო მიწა, შენს საყვარელ სახელს ვფიცავ, ვიცავდი და ვიცავ მარად, ვიცავდი და კვლავ დავიცავ...“

მირაბ ბარამიშვილი, გავამთი „საქართველოს რემსპუბლიკა“ №40, 2015 წელი.

ანბანთგოგონა

იყო და არა იყო რა, ანბანთგოგონაზე უკეთესი რა იქნებოდა. გოგონა ერთ წალკოტში ცხოვრობდა და ყველა მას ეთავყვანებოდა და აღმერთებდა, რადგან მისი ბადალი არ ენახათ. ოცდაცამეტი დობილ-ძმობილი ჰყავდა. მწვანეკურვილ ფოთლებზე და სხვიოსან ყლორტებზე ჩამოუსხდებოდნენ. ჩიტუნები ათასნაირ საგალობლებს უთხზავდნენ ანბანთგოგონას დობილ-ძმობილებს, პელები ღვთიურ მადლს უგზავნიდნენ, მზეც კი, მათი სიყვარულით ჩვეულებრივზე ადრე ამოდიოდა და გვიანობამდე ელიცლიცებოდა. საღამოს ხის ტოტებზე ჩამწკრივდებოდნენ.

ანი -სიფრთხანა იყო, პირველობას მაინც არავის უთმობა. ბანი, განი, დონი ჯადოსნური სიტყვებით აბრუებდნენ ანის, ენი, ვინი და

ზენი მომდიმარ გვირილებს ჰკავდნენ. თანი, ინი და კანი - ფრთხილები იყვნენ. ლასი, მანი და ნარი ცეტები გამოდგნენ, ონი, პარიი, ჟანი - რაღაც ბენავები, ტარი, უნი და ფარი - ყველას გამშველებელი, ქანი, დარი და ყარი - მუდამ მლოცველნი, შინი, ჩინი და ცანი - ხრიკიანები, ძილი და ჭარი დღენიდაგ თვლემდნენ, ხანი და ჯანი იბღვირებოდნენ, ხოლო ჰე კი, ყველას ერთად იცავდა. ვაი, მისი ბრალი, ვინც ანბანთგოგონას დობილ-ძმობილებს წაეტანებოდა.

ვინ იცის, რამდენ ხანს გაგრძელდებოდა მათი იღუმალი მეგობრობა, რომ არა ქარი, სამაგელი, დაუნდობელი, ფაფარაყრილი ქარი..

„ვაითუ, ფესვებს მოგლიჯონ, ვაითუ გააქრონ, ვაითუ მოსაკლავად გაიმეტონ“

... და გარბის თავგამეტებით ანბანთგოგონა, ცეცხლისფერი ენები ხასხასა ფოთლებს ლოკვენ, სისხლი წვეთ-წვეთად მოფონავს, გოგონას ქარისაგან აძენილი ეკალბარდები ტანზე შემოეხვია და თვალთ დაუბნელდა.

ანბანთგოგონა ჩიტების გალობამ გამოაფხიზლა. თვალები მოიფშენიდა... ვარდის ბუჩქზე ბულბული ჩამოვდა, ანბანთგოგონას დობილ-ძმობილებს მზის ლოცვა უგალობა.

თმა დედანაშვილი
ოზურგეთის №3 საჯარო სკოლის მე-6 კლასის მოსწავლე

75 წლის მარად

ჩემი სახლი

მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის ისტორია

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი 76-ე გაზაფხულს ძველებური სიამაყითა და ცისარტყელასავით ათასფერადი სურვილებითა და საქმიანი სავსე ჩანთით შეხვდა. მემამყება, რომ ამ სახლის ხელმძღვანელი ვარ. წარმატებები, უღვივი სიხარული და ბედნიერი მომავალი მინდა ვუსურვო ჩემს ალსაზრდელებსა და იმ პედაგოგებს, რომლებიც კეთილსინდისიერად ემსახურებიან მომავალ თაობას. მშობლებს, რომლებიც გვერდით გვიდგანან და ჩვენთან ერთად უდიდეს სამსახურს უწევენ მომავალი თაობის აღზრდას.

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის მუშაობის მიზანი განსაზღვრავს ბავშვთა უფლებების მხარდაჭერის არსს, ფორმებსა და ზოგად უფლებებს. ბავშვთა საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მხარდაჭერა გულისხმობს თვითრეალიზაციასა და საზოგადოებაში დამკვიდრებას. ამიტომ სახლის მუშაობის მთავარი მიზანი მომავალი თაობის ზნეობრივი, შემოქმედებითი, მხატვრული, ინტელექტუალური აღზრდაა. თავისუფალი დროის სწორი, მიზანმიმართული ორგანიზებაა. პედაგოგთა, მშობელთა და საზოგადოებრივ ძალთა გაერთიანების საფუძველზე, ფიზიკური

და გონებრივი განვითარებისათვის, განსხვავებული უნარის მქონე ბავშვების ინტეგრირება, მოქალაქეობრივი, პატრიოტული ცნობიერების, შრომითი უნარ-ჩვევების ჩამოყალიბება.

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი მრავალპროფილიანი ორგანიზაციაა, სადაც სხვადასხვა ნიჭით დაჯილდოებული მოსწავლეებისათვის ყველა პირობაა შექმნილი, გაიდრამონ სკოლაში მიღებული ცოდნა. არსებულ წრეებში უმეტესად სოციალურად შეჭირვებული მოსახლეობის შვილებია გაერთიანებული.

სახლს გააჩნია კვალიფიციური კადრები, თანამშრომლებს შორის დადებითი კოლექტიური დამოკიდებულებაა, გაგაჩნია საზოგადოებასთან ურთიერთობის გამოცდილება, კარგი კომუნიკაცია მუნიციპალიტეტის საჯარო სკოლებთან. სახლში მუშაობს საინიციატივო ჯგუფი, რომლის მიზანია სტრატეგიული გეგმის შემუშავება, გაგაჩნია გუნდური მუშაობის გამოცდილება.

თითოეული პედაგოგის სამუშაო გეგმის მთავარი მიზანი სოციალურად დაუცველ ბავშვებთან და შეზღუდულ შესაძლებლობათა მქონე პირთა ცენტრთან მუშაობას ეთმობა.

ვაცნობიერებთ, რომ ჯერ კიდევ ძალიან ბევრი პრობლემა გადაუწყვეტელი, ამიტომ ერთ-ერთი მთავარი პრიორიტეტი არის სოციალურად შეჭირვებული ოჯახის შვილებისათვის ხელმისაწვდომი და მაღალხარისხიანი განათლების მიცემა, პრობლემა, რომელიც ეკონომიურ ხასიათს ატარებს.

ჩვენ არ უნდა დავუშვათ ეს მოტივაცია, რომ ბავშვები ქუჩაში გაივინდნენ, ჩვენ უნდა დავუშვათ ის, რომ თავისუფალი დრო მათ ჯანსაღი ცხოვრების წესის გამოყენებით აითვისონ.

აია ნიკოლაშვილი

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის დირექტორი

ოზურგეთის მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი ოდითგანვე ემსახურებოდა მომავალი თაობის ზნეობრივ, შემოქმედებით და ინტელექტუალურ აღზრდას. თავისი არსებობის მანძილზე სახლში არაერთი გამოჩენილი ადამიანი თუ საზოგადო მოღვაწე აღზრდილა. მრავალმხრივი ნიჭით დაჯილდოებული მოსწავლეებისათვის სახლი ყოველთვის იძლეოდა რეალიზებისა და საკუთარი ნიჭის გამოვლენის საშუალებას. სახლში არსებული წრეების მეშვეობით მუნიციპალიტეტის საჯარო სკოლის მოსწავლეები იღრმავებენ სკოლაში მიღებულ ცოდნას. ხელმისაწვდომობის გამო წრეებში უმეტესად გაერთიანებულია სოციალურად შეჭირვებული მოსახლეობის შვილები, ესაა ის ერთადერთი ორგანიზაცია, სადაც ასეთი ოჯახის შვილები ახდენენ თვითრეალიზაციას. ხდება მათი ინტეგრაცია საზოგადოებასთან.

სახლის ისტორია 75 წელს ითვლის. 1939 წლის სექტემბრიდან სახლის მუშაობის შესახებ მასალებს ვეცნობით ცნობილი საზოგადო მოღვაწის თეატრსა და ბავშვებზე უზომოდ შეყვარებული, სახლის ერთგული თანამშრომლის მიხეილ გოლიაძის არქივებიდან.

2011 წელს, ხანძრის შედეგად, განადგურდა სახლის ყველა იურიდიული და მხატვრული შემოქმედებითი მუშაობის ამსახველი დოკუმენტაცია, ისტორია, ფოტომასალები, აფიშები და თვალსაჩინოებები. ჩვენს მიერ ხელახლა მოძიებული მასალით სახლის ისტორიის ნაწილობრივ აღდგენა მოხდა.

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი (აღრე პიონერთა სახლი) 1939 წელს აბაშიძის ქუჩა №23 მდებარე კერძო სახლის პირველ სართულზე გახსნილა. ამ პერიოდში დაიწყო მუშაობა ღვაწლმოსილმა პედაგოგმა მ. გოლიაძემ. სახლი წარმატებით ემსახურებოდა მომავალი თაობის აღზრდას. 1948 წლიდან სახლი გადადის სხვა შენობის სამოთხეში კერძოდ ნინოშვილის ქუჩაზე მდებარე კულტურის სახლში.

1939-1951 წწ. მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლს ხელმძღვანელობდნენ: **მარიამ ტრაპაიძე, ვასო ბეშიტაშვილი, ვალია მამრიკაშვილი, ნინა ზაქარაძე.**

1951 წელს, მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის დირექტორის ქ-ნ **ნინა ზაქარაძის** და **მიხეილ გოლიაძის** ინიციატივით, შეიქმნა ბავშვთა დრამატული წრე, რომელიც 55 წელი წარმატებით ფუნქციონირებდა.

ბავშვთა თეატრთან თანამშრომლობდნენ სახელმწიფო თეატრში მოღვაწე ცნობილი მოღვაწეები: რეჟისორები გურამ აბესაძე, ლერი პაქსაშვილი, მხატვრები მამია მალაზონია, მამია თუთიაშვილი, ქორეოგრაფი ვაჟა მდინარაძე, მუსიკალურად სპექტაკლებს აფორმებდნენ ვასილ ქუთათელაძე, ჯემალ ჭელიძე.

სახლში ქორეოგრაფებად მიწვეულნი იყვნენ საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე გიორგი სალუქვაძე და მისი მეუღლე თამარ სალუქვაძე, მათი ხელმძღვანელობით შეიქმნა ცეკვის შესანიშნავი

ანსამბლი "ენძელა". ამავე პერიოდში სახლს მრავალი შემოქმედებითი წარმატებები ჰქონდა. მზადდებოდა საბავშვო სპექტაკლები, წარმატებით მუშაობდა ფოტო ლაბორატორია. სახლმა შეიძინა კინო აპარატურა. ამ პერიოდში სახლს ხელმძღვანელობდა გურამ კუნჭულია, სამხატვრო ხელმძღვანელი კი მიხეილ გოლიაძე იყო.

სხვადასხვა დროს სახლის დირექტორები იყვნენ: **ლინდა ზაქარაძე, მიხეილ გოლიაძე, გურამ კუნჭულია, გულსუნდა მანარაძე, ზაირა ბილიზოძე.**

1980 წელს მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის შენობა, რომელიც მდებარეობდა ჯაფარიძის №9-ში დაანგრეს იმ მოტივით, რომ შენობა არ პასუხობდა თანამედროვე სტანდარტებს. უნდა აეგოთ თანამედროვე ტიპის შენობა 500 კაციანი დარბაზით, დამზადდა შენობის მაკეტი, შეირჩა ადგილი (ძვ. ქალაქის მერიის წინ) ჩაისხა ფუნდამენტი, და შემდეგ მშენებლობა დაკონსერვდა. ბოლოს მოხდა ფუნდამენტის დემონტაჟი. თავდაპირველად სახლი №2 საჯარო სკოლამ შეიხიზნა. სკოლის კლუბში მიმდინარეობდა აქტიური მუშაობა. იყო მჭიდრო კავშირი რაიონის საშუალო სკოლებთან, სკოლის გარეშე მუშაობას ძალიან დიდი ყურადღება ეთმობოდა. იგეგმებოდა ერთობლივი ღონისძიებები. ამ პერიოდში სახლის დირექ-

ტორი **მანანა მენაძე** იყო. ამ პერიოდს უკავშირდება (1974 წელი) ვაჟთა ვოკალური ანსამბლის "კრიმანჭული" ჩამოყალიბება, რომელსაც ხელმძღვანელობდა გურული სიმღერების უბადლო მცოდნე, არაჩვეულებრივი პიროვნება, ცნობილი ლოტბარი, თავის საქმეზე შეყვარებული ბატონი მიხეილ შავიშვილი. სახლს ჰყავდა ძლიერი მხატვრული კოლექტივები: გოგონათა ვოკალური ანსამბლი "ნაკადული", რომელსაც ქალბატონი ეთერ პავლიაშვილი ხელმძღვანელობდა. ქორეოგრაფიული ანსამბლი "ფარცა", ხელმძღვანელი ცნობილი ქორეოგრაფი, მრავალი ფესტივალის ლაურეატი ანზორ გვარამიძე. მათი დიდი მონდობებით და საქმისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულებით არაერთი წარმატება იქნა მიღწეული, ისინი მიწვეულები იყვნენ საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქალაქებში: მოსკოვში, ლენინგრადში, კიევში საიდანაც ყოველთვის გამარჯვებულნი ბრუნდებოდნენ.

ჩემი პირველი ნავთსაყუდელი

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის მიმართ მე განსაკუთრებული სიმპატიები მაქვს და არა მარტო იმის გამო, რომ იგი ერთ-ერთი სერიოზული საგანმანათლებლო კერაა, სადაც ჩვენს მოსწავლეებს თავიანთი უნარების განვითარების კარგი შესაძლებლობები ეძლევა. ამას გარდა, ეს ის ადგილია, სადაც წლების წინ ჩემი პროფესიული კარიერა დაიწყო და მე დღემდე არ მავიწყდება დიდი მონღოებთან და რულეტებით აბეჭდილი, შემოქმედებითად სისხლსავსე და საინტერესო დღეები, რომლითაც მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი არსებობდა და დღესაც არსებობს.

ვუსურვებ მის კოლექტივის პროფესიულ წარმატებებს, ახალ-ახალ მიღწევებს და რაც მთავარია, ნიჭიერი და უნარიანი ახალგაზრდების სიმრავლეს.

აია თამართილაძე

ოზურგეთის №1 საჯარო სკოლის დირექტორი

ტრიუფით მოგავლის გზაზე

მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლში უკვე მეორე წელია მუშაობს ვაჟთა ფოლკლორული ანსამბლი "დილა", ხელმძღვანელი: ახალგაზრდა, უნიჭიერესი სპეციალისტი, ლოტბარი ლამა მხარტიშვილი. ანსამბლი ჩამოყალიბების დღიდან სერიოზულ და მაღალპროფესიულ დონეზე შეუდგა მუშაობას, შედეგად არ დაყოვნა. ისინი მრავალი ფესტივალის მონაწილენი გახდნენ. მიმდინარე წლის მარტში კი, საქართველოს ბავშვთა და ახალგაზრდულ საგუნდო კოლექტივების ეროვნულ კონკურსში 184 შემსრულებელთა შორის დასახელდა და შემდეგ ეტაჟზე გადავიდა, სადაც გამარჯვებულად გამოვლინდა 5 კოლექტივი, ანსამბლი "დილა" პირველი ადგილის მფლობელი გახდა, მას კონკურსის ლაურეატის წოდება მიენიჭა.

ველიკაეთ ანსამბლს დიდ წარმატებას.

თეთრვან გუბაშვილი,

მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის კოორდინატორი

ის ლაგაზი დღეები

ჩემი სახლი, ჩემი მეორე სკოლა და ოჯახი, სახლი, სადაც მუდამ მიმჩქარებოდა, მიხაროდა, იქ ახალ-ახალი შექმნილი მეგობრები მხედებოდნენ, შოთიკო, ნანუკა, ქეთი, მარი, დამიანე, აუ როგორ მომენტურად, ჩვენ ახლა ყველა სტუდენტები ვართ და სიამოვნებით ვიხსენებთ ამ განვლილ წლებს. ოზურგეთელები რუსთაველის ქუჩაზე, რომ ჩვეულებით და ეროვნულ სასახლეს ჩავევლით, გვახსენდება ჩვენი პატარა სახლი, მოკრძალებული, პატარა, სიხარულითა და სიყვარულით სავსე.

75 წელი პატარა დრო არ არის, ეს სახლი დიდი და შინაარსიანი ისტორიის მქონეა. მე ვიბეჭდებ, რომ ის არასოდეს შეწყვეტს კეთილი საქმის კეთებას.

კიდევ ერთხელ ვულოცავ სახლის ყველა თანამშრომელს ოუბლეს და მადლობას ვუხდის ღირსეული ახალგაზრდების აღზრდაში შეტანილი წვლილისთვის.

ნინო ბურჭულაძე

სახლის ყოფილი პრეზიდენტი სამედიცინო ინსტიტუტის სტუდენტი

ჩაუქრობელი ძეგლი

ალსანიშნავია, მათი ჩაქრა ოსტანკინოში და საახალწლოდ მათი გამოსვლა კრემლის სვეტებიან დარბაზში.

1987 წელს სახლის დირექტორად დაინიშნა ქალბატონი ლალა ნაკაიძე. ამ პერიოდში სახლმა რამდენიმეჯერ შეიცვალა ადგილმდებარეობა. მაგრამ ეს ხელს არ უშლიდა სახლის წარმატებით მუშაობას, ფართოდ მუშაობის არეალი, აქტიურად მუშაობს ნორჩ შემოქმედთა წრე, რომელსაც აწ გარდაცვლილი იზა ჩხარტიშვილი ხელმძღვანელობდა. საფუძველი ჩაეყარა მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლში ხელნაწერი ჟურნალისა და შემოქმედებითი კლუბის "ია-იების" შექმნას, რომელიც იმ პერიოდში სახლის საეზო-იტი ბარათად იქცა. ტარდებოდა კონკურსები, გამოფენები, სხვადასხვა რაიონული ღონისძიებები. ამავე პერიოდში საფუძველი ჩაეყარა მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლის კიდევ ერთ ტრადიციულ ღონისძიებას "ზღაპრის კვირეულის" ჩატარებას.

1999-2001 წლებში სახლის დირექტორად ინიშნება ახალგაზრდა, ენერგიული შესანიშნავი პიროვნება ირინა ბილიხოძე. ამ პერიოდში სახლი განთავსებული იყო განათლების განყოფილების ერთ ოთახში. სამუშაო პირობების არქონის გამო ზემდგომ ორგანოებთან შე-

ანხებით გაიმალა მუშაობა სკოლებში. ტარდებოდა ერთობლივი ღონისძიებები. სახლში სხვადასხვა დროს მუშაობდნენ და თავის ღვაწლით ემსახურებოდნენ მომავალი თაობის აღზრდას ცნობილი პიროვნებები: საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი ჭადრაკში ქნ. ოლია შათირიშვილი, ცნობილი მსახიობები ბელა კიკვაძე, ზაირა თოთიბაძე, ვახო ჩხარტიშვილი, ალ. წუწუნავას სახელობის სახემწიფო თეატრის რეჟისორები: ვასილ ჩიგოგიძე, ზაზა ჯინჭარაძე, ოთარ კუტალაძე, ოური ჯიჯიყვილი, ურთიერთ თანამშრომლობის ტრადიცია სახლის დაარსებიდან მოდის.

2001 წელს სახლის დირექტორად დაინიშნა და დღემდე აქტიურად მუშაობს ქნ. მაია ნიკოლაშვილი. მისი დაუღალავი შრომითა და მცდელობით 2005 წელს სახლს უზურფრუქტის წესით გადმოეცა 9 აპრილის ქუჩა №10-ში მდებარე შენობა. შენობა 7 ოთახით მოლიანად აკმაყოფილებდა სახლის მოთხოვნებს, თუმცა დარბაზი მაინც არ იყო, რაც გარკვეულწილად ხელს უშლიდა მასობრივი ღონისძიების ჩატარებას.

2009 წელს შენობაში შემოსასხლეს კულტურის ცენტრი. ჩამოგვართვეს შენობის ნაწილი.

2011 წლის 5 მარტს შენობაში გაჩნდა ხანძარი, რის გამოც მოლიანად განადგურდა ორივე ორგანიზაციის ყველაანარი დოკუმენტაცია.

ამჟამად სახლი განთავსებულია ვიქტორ დოლიძის ქუჩის №10-ში მდებარე შენობაში. 5 ოთახი, რა თქმა უნდა, არაა საკმარისი, მაგრამ ძლიერი სურვილი და შემართება სასურველი გარემო შეუქმნათ ბავშვებს, ვგაძლევს მის ოპტიმიზმს, რომ მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი კვლავაც იქნება მომავალი თაობის სულიერი და ზნეობრივი აღზრდის სამსახურში

მარინა ბოზიტიძე,
დირექტორის მოადგილე
ადმინისტრაციის დარგში

შენი ღიალი პალა ვიწამე აღამიანო!... ზნეაღალო... სულით კლიერო... დიდება შენდა აღამიანო!

საოცარი დატვირთვა ჰქონდა ჩემში ამ სიტყვებს სამი ათეული წლის წინათ, იქ სადაც ყოველთვის მივიჩქაროდით, რამეთუ გვექონდა ტკბილი, ოჯახური კერა, სადაც მუდამ იღვრებოდა სითბო, სიყვარული, იმედი, მეგობრობა... "ია-იები"...

ეს იყო მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი. სახლი, სადაც მე ჩემს მეუღლესთან და ჩემს მეგობრებთან ერთად გავატარე ჩემი ბავშვობის უღამაზესი წლები. მას შემდეგ როგორც აღნიშნე სამმა ათეულმა წელმა განვლო... ბევრი რამ შეიცვალა ჩემს ცხოვრებაში, მაგრამ არ წაშლილა იმ ადამიანთა სახელები, რომლებიც საითუად, ლამაზი ქართულით, სიყვარულით ანთებული სანთლებით მიგვიკვალავდნენ გზას. ბატონი მიშა გოლიაძე, ქალბატონი ლალა ნაკაიძე, მარინე გოგიტიძე, მაია ნიკოლაშვილი, ქეთევან გუგუნავა, ლეილა კოსტავა, ქეთევან გუგულიძე, მედეა ნაკაიძე და ჩემი დიდი ტკივილი და ცრემლი - იზა ჩხარტიშვილი. თითქოს ზარები ჩამორეკეს ციდან და ისევ მესმის იზას ნაცნობი ხმა: "როცა ყვავილები გაგიღიმიებენ, ეს ჩვენ ვლოცულობთ თქვენთვის... როცა მზის სხივი მოგვეფერებათ, ის ჩვენ ვართ"... ისევ გრძელდება უგულო ამინდები და "ხეებს ისევ ძეგლებურად ჩამოსტირის სახე", ისევ უშნოდ მიდიან დღეები ჩვენო საყვარელო სულის მასწავლებელი.

როგორც წლების წინ ვხედავდით, დღესაც ისევ ვხედავთ და გვესმის ბავშვობის სტრუქტურები. ისევ ისე "ცელქობს წვიმა და იცინის", ისევ ისე "ჩამოდის დმერთი ფეხშიშველი ჩვენს ეზოში", ისევ ისე "შემოსძახის დაბუა ჩიტი თავწითელა ნეკერჩხალს", კვლავ მოსწონს "ქუჩის ბოლოს გაცრეცილი კაბის ლანდი" და

"ბაბუაწვერას ფიქვებით მიჰქრის ცხოვრება", კვლავაც "ლალად სეირნობს მენსიერების გრძელ დერეფნებში შენი სახელი"...

საოცარია, რას არ ინატრებს ბავშვი, წლები გადის ისევ აქტიურად შევიგრძნობ მარიკას ლექსის სიტყვებს:

"... გულო სიყვარული მომეცი

ჩემი ხალხისთვის მინდა..."

დიახ ჩვენ ხალხის სიყვარული და ერთგულება გვასწავლა იმ წლებში, იმ ადამიანებმა...

ჩემს საყვარელ და სამასსოვრო ნივთებს ამშვენებს ერთი გაცრეცილი ფურცელი, რომელსაც დიპლომი ქვია და იზა ჩხარტიშვილმა გადმოგვცა ბოლო ზარზე, რომ "ია-იებში" გავიარე ვაჟკაცობის, რაინდობის, ერთგულებისა და სიყვარულის საუკეთესო წლები.

დეკანოზი

ბასილი (პპირჩილაძე)

ჩვენი დღევანდელი დღე

1939 წელს, კარალიოკების ბაღში ჩასმულ პატარა ფინურ სახლში პიონერთა და მოსწავლეთა სახლი გახსნეს, ბავშვთა და მოზარდთა თავისუფალი დროის შემოქმედებითად და ინტელექტუალურად გამოყენების მიზნით. ეზო და შემოგარენიც მოსწავლეთა განკარგულებაში იყო და ბავშვები უვლიდნენ.

75 წელი გავიდა მას შემდეგ...

75 ლამაზი და შემოქმედებითი თაობა აღზარდა, თავიდან პიონერთა და მოსწავლეთა სახლმა და შემდეგ მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლმა, თავის უბეში.

ძველ თაობას ემახსოვრება მიხეილ გოლიაძის "ჭინჭრაქა", "ნაცარქექია" და "სამი გოჭი".

ზაირა თოთიბაძის შემოქმედებითი კლუბის მიერ გამოშვებული ალმანახი "ნედლი სალამურები".

შემოქმედებითი ანსამბლები "კრიმანჭული" და "ფარცა" ხელმძღვანელი მიხეილ შავიშვილი და ანზორ გვარამაძე.

გადიოდა წლები, იცვლებოდა თაობები,

მაგრამ არასოდეს მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლს ყურადღება არ მოუღუნებია მოსწავლეთა თავისუფალი აზროვნების, შემოქმედებითი ნიჭის რეალიზების ხელშეწყობაში. შემოქმედებითი კლუბების მუშაობა, მთელი წლის განმავლობაში, ემსახურება მოსწავლეებს განუვითაროს მხატვრულ-ლიტერატურული გემოვნება, შემოქმედებითი უნარი, წაკითხული მასალის სწორად გააზრება, აქედან გამომდინარე საკუთარი აზრის ნათლად გამოცემის კულტურა.

რა თქმა უნდა, მუშაობას აგრძელებს კოკალური ანსამბლი "კრიმანჭული", ფოლკლორული ანსამბლი "დილა", ხალხურ საკრავთა ანსამბლი "მარულა", რომლებიც ყოველწლიურად მონაწილეობენ საბავშვო ფესტივალებზე და სხვადასხვა კონკურსებში. ასევე მუშაობს გოგინათა ანსამბლი "მარმი", უმცროსკლასელთა ანსამბლი "ენკი-ბენკი".

სახლში მუშაობს 23 დასახელების წრე და კლუბი თითოეულს გააჩნია თავისი საშუალო გეგმა-პროგრამა, რომლებიც მორგებულია მათში გაწვევრიანებული მოსწავლეების

ინტერესებზე.

მუშაობს სადისკუსიო კლუბი, სადაც განიხილება პრობლემური საკითხები. მიმდინარეობს ჯანსაღი დებატები, აზრთა გაცვლა-გამოცვლა.

ასევე ტარდება თემატური ღონისძიებები, როგორებიცაა: "რას ფიქრობს ბავშვი?", "მოზარდი, ოჯახი და საზოგადოება", "ოჯახი და ტრადიციები".

ინტელექტუალური კლუბი "მეტიდა" ახორციელებს ორ პროექტს: უფროსი ასაკის მოსწავლეთათვის - "რა? სად? როდის?" და უმცროსკლასელთათვის - "გონიერი". პროექტში ჩართულნი არიან მუნიციპალიტეტის საჯარო სკოლების შესაბამისი ასაკის მოსწავლეები. გამარჯვებული სკოლები და მოსწავლეები ჯილდოვდებიან სპეციალური სიგელებით და ფასიანი საჩუქრებით.

სახლის მიერ განხორციელდა პროექტი "ჯანსაღ სხეულში ჯანსაღი სული დევს" - მხიარულ სტარტებში ჩართული იყო მუნიციპალიტეტის 16 საჯარო სკოლა, რომელიც ჩატარდა ტურებად, მუნიციპალიტეტის სპორტის განვითარების ცენტრში.

პერიოდულად ტარდება სალონური ღონისძიებები: შეხვედრა მუნიციპალიტეტის პირველ პირებთან ასევე, გაცოცხლებული IX საუკუნე - "მშვენიერება ნათელია ზეცით მოსული", საქართველოს დიდი ათეული, საქართველოს პირველი პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია. მიუღი საქართველოს მამა - ექვთიმე თაყაიშვილი. შეხვედრა მუნიციპალიტეტის გამორჩეულ ადამიანებთან-თემურ მარშანიშვილი და სხვა მრავალი.

წლებანდელ წლამდე მოსწავლე ახალგაზრდობის სახლი ატარებდა მუნიციპალურ ბავშვთა საახალწლო კარნავალს და ბავშვთა საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილ ღონისძიებას სახელმწიფო თეატრში. სახლი განსაკუთრებულ მუშაობას ეწევა შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირთა ცენტრთან.

ტარდება საქველმოქმედო კონცერტები. წრის წევრთა მიერ შეგროვებული იქნა წიგნები, ტანსაცმელი და პირადი მოხმარების ნივთები, რომელიც გადაეცა ცენტრს. ასევე საქველმოქმედო კონცერტები ჩატარდა "ხანდაზმულთა სახლში".

ყოველწლიურად ტარდება სასწავლო-შემოქმედებითი კონფერენცია, წელს მონაწილეობა მიიღო მუნიციპალიტეტის 23 საჯარო სკოლამ. 102 ნამუშევარი გაიგზავნა თბილისის ეროვნულ სასახლეში. რომელთაგანაც სახლი მჭიდროდ თანამშრომლობს. პირველი ხარისხის დიპლომი დაიმსახურა 7-მა ნამუშევარმა. გამარჯვებულები გამოძახებულნი არიან თბილისში ნაშრომების დაცვაზე.

წლების მანძილზე სახლი ატარებდა მოსწავლეთა თვითშემოქმედებით ოლიმპიადას, "ზღაპრის კვირეულს".

სახლი უშვებდა გაზეთ "ანთილოსს" კვარტალურად, მაგრამ უკანასკნელ პერიოდში უსასწრობის გამო გაზეთის გამოშვება შეწყდა.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია სახლის საზაფხულო მუშაობა. ზაფხულში, ადგილზე დარჩენილი ბავშვებისათვის ჩვენს ბაზაზე გაიხსნა საზაფხულო ბანაკი ეწ. "ფორპოსტი", რომელიც შარშან მშობელთა მოთხოვნების საფუძველზე აღდგა. ბანაკი ემსახურებოდა მუნიციპალიტეტის მოსამსახურე პერსონალთა შვილებს.

მინდა სიამაყით ვთქვა, რომ ჩვენ თვალმოუხუჭავად ვდგავართ მოზარდთა ეთიკურ-ესთეტიკური და შემოქმედებითი აღზრდის სადარჯლოზე, ყოველდღიურად ვახალისებთ და ვხეწეთ პროგრამებს, რომ ის ბავშვებისათვის ერთფეროვანი და უინტერესო არ აღმოჩნდეს. განსაკუთრებით ბევრის მომცველი და ბევრის მიმცემია ჩვენი მუშაობა სოციალურად შეჭირვებული ბავშვებისათვის.

ლეილა კოსტავა

სახლის სამხატვრო ხელმძღვანელი

იყო და არა..... ლამარა სიმონიშვილის ხსოვნას

ყველამ ვიცით როგორ იწყება და გრძელდება ზღაპარი! რატომ გამახსენდა ზღაპარი ახლა, როცა შენზე ტკივილიან სტრიქონებს ვწერ?! ალბათ, იმიტომ, შენ თავად გავდი ლამაზ ზღაპარს. ლამარა სიმონიშვილი-ბევრისგან ბევრისგან თუ ყველასგან გამორჩეული! -მანც რითი? - გარეგნობით, სიარულით, გულწრფელი ღიმილით, თვალსა და გულში ჩასახლებული სითბოთი, კეთილშობილებით, მოზომილი სიტყვა-პასუხით! დიახ! -ასეთს გიცნობდა ჩვენი რაიონი, შენი მშობლიური შემოქმედი, რედაქციის მუშაკები. ქალი -სუფთა ფიქრით, განწყობით, მოქმედებით!

რა დამავიწყებს, შენ და ელგუჯა შეგარდნაძეს, როგორ გინდობდათ რედაქციაში გამოთავისუფლებული შტატიანი მეშაკის ადგილი მე დამეკავებინა თურმე, სხვისთვის იყო ის ადგილი გამოზნული! მაგრამ „რადგან ყველაფერს თავისი დრო და ჟამი აქვს ამ ცისქვეშეთში“... ეს დროც დამიდგა- თბილისში სამუშაოდ გადავიდა ჩვენი გაზეთის მუშაკი, ცნობილი ჟურნალისტი გიზო ჭელიძე (ღმერთმა ნათელში ამყოფოს.) ჩემთვის, თქვენამდე მოსასვლელი გზა გაიხსნა და... გიზოს ადგილას შენ გადაგიყვანეს. მე შენ უნდა შემეცვალა! შემოვედი შენს სამუშაო ოთახში

და სკამიდან წამოდექი. -აი, შენ სკამი და მაგიდა! და-ჯექი და იმუშავე, რა დამავიწყებს იმ დროს -1966 წლის ნმარტი! კორექტორად დამნიშნეს. რედაქციაში ეს ყველაზე რთული სამუშაო იყო. ტექსტის ჩასწორება თავისებური ნიშნებით ხდებოდა! გამიჭირდა!- რაღაც სულს მიხუთავდა! რედაქციიდან წასვლა გადავწყვიტე. რამდენ რჩევას მაძლევდით შენ, ელგუჯა და ვალი-და ფიფაიშვილი (ღმერთმა ნათელში გამყოფოთ); ჩემი უცნაური სურვილით გაკვირვებულმა რედაქტორმა თათბირი მოიწვია. - დარჩები! - ასეთი იყო განუყოფელი აფთონ გურგენიძის საბოლოო განაჩენი ! დაერჩი და... დავიბენი, როცა პირველად, ერთ-ერთ ღონისძიებაზე ჟურნალისტი ეთერ ქადეიშვილი! - ასე რომ მომმართეს. მე რომ რედაქციის მუშაკი გავმხდარიყავი და ჟურნალისტის საპატიო სახელი რომ მეტარებინა, ამისთვის გამოკვეთილი სიტყვა თქვეს პარტიის რაიკომის მესამე მდივანმა ნოდარ მდინარაძემ, მელე-ქედურის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე შოთა ბაბილოძემ, ადგილობრივ რადიოგადაცემათა რედაქტორმა ჭიჭიკო ხომერიკმა და თქვენ, რედაქციის მუშაკებო, რომელთა ამ ცხოვრებიდან წასვლა, ჩემს გულს ტკივილად შერჩა! ჩემო ლამარა, შენზე უნდა

ვწერდე და ჩემზე ავლაპარაკდი, თუმცა ჩვენს რედაქციაში - „მე“ და „შენ“ - ხომ არასდროს ყოფილა! უფალმა ერთი განცდით, ლამაზი საქმის კეთების სურვილით შეგვაერთა და... ვიცოდით ერთმანეთის ჭირი და ლხინი. შენ, შენი მოქმედებით, შეგედლო სხვისთვის გულის ჩუქება. აი, ასეთი გულით ესათუებოდი და თავს ევლებოდი დებს, დის-ვილებს... რედაქციაში ვესიყვარულებოდი შენს საფიცარ დისშვილებს: ლევანის და ნანას... შენი თვალი და ხედა მთელს რაიონს წვდებოდა - შენ ხომ რედაქციაში სოფლის მეურნეობის განყოფილების გამგე იყავი! შენ ძირფესვიანად იცოდი ჩვენი სოფლების კუთხე-კუნჭული, შენი საგაზეთო სტატიები ცოდნით, შინაარსით, ახლის ძიების სურვილით იყო სავსე. რამდენი შრომისმოყვარე, გამრჯე ოჯახი, ადამიანი გააცანი მკითხველებს. რამდენი ემაღლიერებოდა შენს მაღლიან მარჯვენას! შენი კრიტიკული წერილები ხომ არასდროს იყო ბოლმით, ღვარძლით სავსე. თითოეული სტრიქონი სინანულით, საქმის უკეთესად კეთების სურვილით კეთდებოდა... ასე ერთიანი განწყობით კარგახანს ვიარეთ ერთად, მაგრამ... წლებმა თავისი თქვეს... სარედაქციო გზით ერთმანეთს დავშორდით.

გვექონდა ბევრი ლამაზი დღე - უფროსი დის მოულოდნელად გარდაცვალების დიდი განცდა... შენი ლამაზი ლევანის მოულოდნელი სიკვდილი... მერე სარეცელს მიეჯაჭვე. შენმა დამ - ცაცამ -ანასეულში წაგიყვანა და ხუთი წელი გივლიდა! მოვიდოდი შენთან და... რედაქციის ყველა მუშაკს მოიკითხავდი... უკვე აღარ მინდოდა შენი ლამაზი სახის დანახვა... მუდამ პირადმა იწეკი და ჭერს შესცქეროდი... უკვე აღარ ხარ წუთისოფლის შვილი! შენი გარდაცვალება ცაცამ ასე შემატყობინა: -ჩვენი ლამარა აღარაა! მოვედი შენს ლამაზ შემოქმედში, შენს კუბოსთან თავი დავხარე... ახლა გამოსათხოვარ წერილს გწერ და ასე საჯაროდ შენდობას გთხოვ: მე ხომ, ერთხელ, გაუახრებლად გული გატკინე! „იყო და არა იყო, რა“... ასე ზღაპარი იწყება, შენ ხომ თავად გავდი ლამაზ ზღაპარს, ჩემო კარგო! სანამ ვცოცხლობთ, ისინი, ვინც არ გიცნობდა, მისთვის არასდროს იქნება „არ იყო“... შენ, იყავი და ხარ, ლამაზი ზღაპრის სადარი!

ეთერ ქადეიშვილი.

მიხეილ ჩხარტიშვილი - 90

კოლორიტ ოზურგეთელს, საუკეთესო ოჯახის მამას და ოზურგეთელთა საძმოს დიდ მეგობარს, მიხეილ ჩხარტიშვილს, 22 აპრილს 90 წელი შეუსრულდებოდა

.დაბადების დღეს გილოცავ, ძმაო ჩვენო მიშა, დადგა შენი აპრილი. დრომ სიყვარულს ვერარა დააკლო, გულში მწუხარების მახვილი გვაქვს გაყრილი. სანამ კიდევ ცოცხლები ვართ, იცოდე, სიბერეში სულით არ დავეცემით, ჩვენო ძმაო, შენ ურყევად იცოდე, დავიწყებას არასდროს მიეცემი.

მეგობრების სახელით მურმან დუნდუა.

ოზურგეთელი ჯარისკაცები

„ჯარისკაცად იწოდება უპირველესი ბენერალი და უპანასხემლი რიგითი“

წიგნი I ქაიხოსრო ბატონიშვილი

გურულ მამულიშვილთა საბრძოლო ტრადიციები შორეული წარსულიდან იწყება. ისტორიამ შემოგვინახა წინაპრების სახელები. მკვლევარები ასახელებენ გენერალ გურიელებს, გენერალ დუმბაძეებს, ნაკაშიძეებს და სხვ. უპირველესი გურიელი გურიელების სახლიდან, რომელიც ჩვენთვის ცნობილია, გახლდათ გურიის მთავრის როსტომ პირველი გურიელის (1534-1564) ვაჟი ქაიხოსრო ბატონიშვილი, რომელიც სრულიად ჭაბუკი, 15-16-წლისა მონაწილეობდა სოხოისტას (გამოლა ბასიანი) ბრძოლებში 1545 წელს. ჭაბუკ ბატონიშვილს იხსენიებენ ვახუშტი ბატონიშვილი, ნიკო დადიანი, პროფესორი იური სიხარულიძე. სოხოისტას ბრძოლა სისასტიკით გამოირჩეოდა, ომმა 50 ათასი ქართველის სიცოცხლე შეიწირა. ქართველები თავდაუზოგადავად იბრძოდნენ, მაგრამ მტრის კარგმა აღჭურვილობამ და რიცხობრივმა უპირატესობამ თავისი გაიტანა. ამ ბრძოლაში თავი დასდო ბატონიშვილმა ქაიხოსრომ. როგორც ბერი ეგნატაშვილი წერდა: „და მოკლეს ძე გურიელისა

ქაიხოსრო“ (ქართლის ცხოვრება ტ. II. ვ. 499) პიროვნულად ქაიხოსრო ბატონიშვილის მკვლელობის მოხსენიებას ორი მიზეზით ხსნიან. პირველი ის, რომ ამ ომში მონაწილეობისას ის 15-16 წლის იყო. და მეორეც, ჭაბუკი, ალბათ, მართლაც შეუპოვრად იბრძოდა. ამ სასტიკი ომის ბრძოლის ველიდან ბატონიშვილის ცხედრის გამოტანა არ უნდა ყოფილიყო ადვილი საქმე, მაგრამ როსტომ გურიელმა ეს შეძლო. პროფესორ იური სიხარულიძის აზრით: „იგი გურიაში ჭოროხის ხეობით დაბრუნებულა შემდეგი გზით: ოლთისი - ართვინი - ხოფა - გონიო - ბათუმი - ჩაქვი - ქაჯთა ციხე (ახლ. ციხისძირი) - ოზურგეთი. ომის გმირი ღირსეულად იგლოვეს და შემოქმედში დაკრძალეს“ (ი. სიხარულიძე, გაზეთი რაეო №4, 2008 წ.)

მანანა ლომაძე, ოზურგეთის ისტორიული მუზეუმის ფონდების მცველი

მაყვალა ჟღენტის გახსენება

„იმქვეყნიური გწამდეს ცხოვრება, ამქვეყნიური წარმატება...“
... და ჩვენც, თქვენთვის დანთებული სანთლებითა და აღვლენილი ლოცვებით, გინათობთ, იმქვეყნიურ მარადიულ ცათა სასუფეველს.
უსაშუალო ტკივილით, სევდითა და ცრემლებით, გაღის დღეები და გვტყუა უშენობა... ჩვენთვის დაუფიქრარი ხართ, თქვენი კეთილი გულით, ალაღმართალი, ყველასათვის მოსიყვარულე, შეუდარებელი დედა, მუდლუ, თავგადადებული ბებია, გამორჩეული მეგობარი. წახვედი და დავეპოვე მოუმუშებელი უდიდესი ტკივილი და ამოუსხნელი კითხვა -რისთვის?! და რატომ?!
წახვედი ჩვენგან, მაგრამ ამქვეყნად დარჩა სახელი უსათნოსი ქალბატონი მაყვალა ჟღენტის, შეუბღალავი, მაღალი ავტორიტეტით, და გვეჯერა, რომ მის ლამაზ სულს დავიწყება არ უწერია. ნუგეში მხოლოდ ერთია -ვილოცოთ თქვენი ლამაზი სულისთვის. იწვის და

იღვნიება თქვენს სახელზე ანთებული სანთლები, ღმერთთან მატყვ ჩვენი სავედრებელი: უფალო, გვედგობით, ნათელში ამყოფე ქალბატონი მაყვალა ჟღენტი ი ს კეთილი, ალალი და ლამაზი სული.
ლილი მახარაძე, ლამარა მახარაძე, ლია მელიქაძე-თალაპაძისა.

ეთერ ქადეიშვილი, გულსუნდა მახარაძე, გულიკო ლომინაძე, ნუგზარ ასათიანი, თემურ მარშანიშვილი, ნინელი კალანდაძე, ნინო სალუქვაძე იუწყებიან ღვაწლმოსილი ჟურნალისტის **ლამარა სიმონიშვილის** გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ანასეულის საშუალო სკოლის 1958 წლის კურსდამთავრებულები დრმა მწუხარებას გამოთქამენ თანაკლასელის **ცირი სტურუას** გარდაცვალების გამო და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

ადამ ბერიძის სახელობის ნიადაგისა და სურსათის დიავნოსტიკური ცენტრი „ანასეულის“ თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ცაცა სიმონიშვილს, რაინდი, ზაზა, ლადო სალუქვაძეებს ოჯახით, დიდებული ქალბატონის, ჟურნალისტ **ლამარა სიმონიშვილის** გარდაცვალების გამო.

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის გამგებელი მერაბ ჭანუყვაძე, გურიის რეგიონის პენსიონერთა კავშირის თავმჯდომარე გურამ ცერცვაძე თანაუგრძნობენ ადელკინ კობლატაძეს ძმისშვილის **მანანას** გარდაცვალების გამო.

პასქის ფესტივალი 2015

„ტირამისუს“ პასქების ავტორს თამუნა ყაზაიშვილს დიპლომი გადაეცა. მორე ადგილი დღის ცენტრმა „მომავლის სხივი“ დაიკავა. მესამე ადგილი კი პირველ საჯარო სკოლას ერგო.

დაჯილდოვდნენ სხვადასხვა ნომინაციებში გამარჯვებულებიც.

ფესტივალს სულ 20 მონაწილე ჰყავდა. ალ. წუწუნავას სახელობის სახელმწიფო თეატრი, თოვინების თეატრი, მარინა ჯაფარიძე, „გურია ნიუსის“ „კარმიდამო ჩემი“, მანა დოლიძე, გაბრიელ ეპისკოპოსის სახელობის სამრევლო სკოლა,

ოზურგეთში უკვე ტრადიციულად აღტყეული პასქის ფესტივალი კიდევ ერთხელ გაიმართა. ფესტივალი წელსაც ბრწყინვალე შედეგულში -14 აპრილს ჩატარდა. ორიგინალურად გაფორმებული პასქები, ადღვამასთან ასოცირებული კომპოზიციები, ხელნაკეთი ნივთები ეს მცირე ჩამონათვალა იმისა რაც წლებგანდელ დღესასწაულზე შეგვეძლო გვეჩვენა-ამოტომ ჟურის არჩევანის ვაკეთება გაუჭირდა. საბოლოოდ საბრიზო ადგილები ასე გადაწაწილდა.

პირველი ადგილი-ნამცხვრის სახლ „ტირამისუს“ ერგო, ხოლო

ოზურგეთის ისტორიული მუზეუმი, ეკატერინე ახვლედიანი, ნინო სვანაძე, მესამე საჯარო სკოლა, პირველი საჯარო სკოლა, ნამცხვრის სახლი „ტირამისუს“, „მოღერნი“, „საქველმოქმედო ასოციაცია გურია“, მანა თაყაიშვილი, დღის ცენტრი „მომავლის სხივი“, ირინა გოგუაძე, ერკეთის დედათა მონასტერი, მარიამ ჩაველიშვილი.

ცნობისთვის, გურიის პასქის ფესტივალი 2011 წელს დაარსდა. ფესტივალის იდეის ავტორი და განმასრულებელი ლია კილაძეა.

„მერცხალმა“ დამსახურებულად მოიპოვა სამი ქულა

ალიონი. საქართველოს ჩემპიონატის (პირველი ლიგა „ბ“ ჯგუფი) ფინიშიზე თითოეული მატჩის შედეგი მნიშვნელოვანია. ოზურგეთის „მერცხალის“ უშუალო კონკურენტები მარნეულის „ალგეთი“ და წალენჯიხის „სტური“ ქულებს აგროვებენ და იბრძვიან, რომ პირველ ლიგას არ უნდა დაემშვიდობოს.

„მერცხალმა“ „ბორჯომთან“ საშინაო მატჩის (0:2) შემდეგ ხონში წააგო ვათამაშების ერთპიროვნულ ლიდერთან, თერჯოლის „საბუნელასთან“ (1:3).

შეხვედრა ტყბულის „მეშახტესთან“ დიდ ინტერესს იწვევდა. წინა მატჩებისაგან განსხვავებით ოზურგეთელები უფრო გასწილად იყვნენ და გაბედულად უტყვევდნენ მეტოქის კარს. თავშივე უნდა აღენიშნა, რომ მატჩი კორექტულად ჩატარდა, რაშიც თავისი წვლილი შეიტანა ქუთაისელთა მსაჯეთა ბრიგადამ (მთავარი მსაჯე, ეროვნული კატეგორიის მსაჯე გიორგი დოგრაშვილი).

შეხვედრის პირველი ნახევრის დასაწყისში მასპინძლებმა საძვერზე ზედიზედ შექმნეს საგოლე მომენტები „მეშახტის“ კართან. 27-ე წუთზე ნიკა ჭკუასელი პირისპირ გავიდა სტუმრების მეკარესთან მინდია გოგიაშვილთან, მაგრამ ვერ აიღო მეტოქის კარი.

თუმცა, 30-ე წუთზე ვახტანგ ჯავახიშვილი ანგარიში გახსნა, 1:0. 5 წუთის შემდეგ ნიკა ჭკუასელმა ანგარიში ორამდე გაზარდა.

მეორე ტაიმის დასაწყისშიც ვერ გამოიყენეს საგოლე მომენტი მასპინძლებმა, შემდეგ სტუმრებს ჰქონდათ ხელსაყრელი მომენტი ანგარიშის სხვაობის შესამცირებლად, რაც ვერ გამოიყენეს.

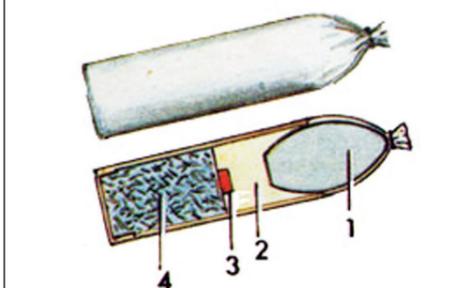
57-ე წუთზე ტყბულელთა ერთი კონტრშეტევის დროს ბურთი მასპინძელთა კარის ხარისხს მოხვდა, მოედანზე დაბრუნებული ბურთი ტყბულელმა ლევან ვიქიძემ გოლად აქცია 1:2.

59-ე წუთზე „მერცხალის“ თავდამსხმელი გიგა კვერცხილაძე პირისპირ გავიდა „მეშახტის“ მეკარესთან და მესამე გოლი გაიტანა სტუმრების კარში.

ტყბულელებს ფარ-ხმალი არ დაუყრიათ, კარგ კონტრშეტეგებს უკეთებდნენ ორგანიზებას, განსაკუთრებით გამოირჩეოდნენ ირაკლი ცნობილაძე და საბა თაყაძე. 62-ე წუთზე ამ უკანასკნელმა კვლავ შეამცირა ანგარიშის სხვაობა 2:3. თუმცა ამის შემდეგ ანგარიში აღარ შეცვლილა და „მერცხალმა“ მეტად საჭირო სამი ქულა მოიპოვა.

ვაზნის ევოლუცია

ღრმიზის სარჭიანი ვაზნა

1.ჭურჭი, 2. შპიგელი ანუ ქვესაღვამი, 3. დეტონატორი, 4. დენთი

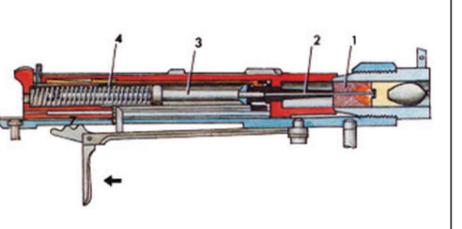
ცეცხლსასროლი იარაღის განვითარების პირველ ეტაპზე ვაზნის შემადგენელი ნაწილები ცალ-ცალკე იდებოდა ლულაში ტუჩიდან. შემდგომში გადავიდნენ უნიტარულ ვაზნაზე, რომლის შემადგენელი ყველა ელემენტი ჯერ მასრაში იწყობოდა და შემდეგ ხდებოდა ასეთი ვაზნის ლულაში მოთავსება სახაზინო მხრიდან. პირველად ზარბაზნების სახაზინო ნაწილიდან დატენვა 1428 წლიდან დაიწყო. 1597 წელს გამოჩნდა პირველი სახაზინო გადატენვის მუშეკეტები, თუმცა ასეთი იარაღის განვითარება სწრაფი ტემპით ვერ ხდებოდა, რამეთუ სახაზინო ნაწილიდან დენთის, მასრის და ა.შ შემადგენელი ნაწილების ჩადება

ლეფორშის ვაზნა და საკეტი

ვაზნა. 1831 წელს დემონტინის მიერ დაპატენტებული იყო ახალი სისტემის უნიტარული ვაზნა... მათ გავრცელება ვერ ჰპოვეს იარაღის საკეტის არასრულფასოვნების გამო. მეტნაკლებად სრულყოფილი ვაზნა დრეიზეს 1836 წელს დამზადებული უნიტარული, მკვრივი ქაღალდის ვაზნა და საკეტი. თავისი სარჭიანი ვაზნა გამოუმოგებელმა ლულაში მოთავსება სახაზინო ნაწილიდან და საკეტი ისე მოაწყო, რომ მასრა გასროლის შემდგომ სავაზნიდან გამოვარდებოდა. 1832 წელს ცნობილმა მეიარაღემ ლეფორშემ შექმნა პირველი ვაზნა, რომელიც გააუმჯობესა 1840 წელს. ეს ვაზნად

ღრმიზის სარჭიანი ვაზნის საკეტი

გასროლის მომენტი: 1. ვაზნა, 2. სარჭი(ნემსა), 3. დამკეტი, 4. ზამპარა.

პირველი სრულყოფილი მეტალის სარჭიანი ვაზნა.

დეტონატორის(კაფუსულის) მოწყობის მიხედვით უნიტარული ვაზნები იყოფიან: ლეფორშის, სარჭიან, გვერდითი აფეთქების და ცენტრალური აფეთქების ვაზნებად.

სარჭიანი ვაზნა- ესაა უნიტარული ვაზნა, რომლის აფეთქება სარჭით ხდება. მასში დეტონატორი მდებარეობს დენთსა და ჭურვს შორის(მასრის შიგნით)გავრცელებული იყო XIX საუკუნის 30-40-იან წლებში;

მოაგზადა გელა ჩავლეშვილი

ცენტრალური აფეთქების ვაზნა- მსაპროექტი ვაზნა, რომელიც დეტონატორი გამოტანილია გარეთ და მდებარეობს მასრის პირველ ცენტრში

7 დღის ამინდის პროგნოზი

☁️ წვიმა, +7+11
20 აპრილი ორშაბათი

☀️ მზე, ღრუბელი +6+13
21 აპრილი სამშაბათი

☁️ წვიმა, +6+13
22 აპრილი ოთხშაბათი

☁️ წვიმა, +5+18
23 აპრილი ხუთშაბათი

☁️ ღრუბელი, +8+10
24 აპრილი პარასკევი

☁️ წვიმა, +7+13
25 აპრილი შაბათი

☀️ მზე, ღრუბელი +6+13
26 აპრილი კვირა